

AMPARO PORTILLA CRESPO

MODLITWA

(Do odmawiania prywatnego)

Boże Ojcze, Stwórco świata, który napełniłeś swoją córkę Amparo łaskami koniecznymi, aby przez szczere oddanie siebie samej wyróżniła się w miłości jako żona, matka oraz kobieta współczująca i miłosierna, spraw, abym ja także umiał uczynić moje życie codzienne drogą miłości do Nieba.

Zechciej otoczyć chwałą swoją służebnicę Amparo i obdarz mnie łaską, o którą proszę za jej wstawiennictwem.

Amen.

Ojcze nasz, Chwała Ojcu i

Za zezwoleniem Arcybiskupstwa Madrytu.

Zgodnie z dekretem papieża Urbana VIII, oświadczamy, że nie zamierza się uprzedzić w żaden sposób werdyktu władz kościelnych i że ta modlitwa nie jest przeznaczona do kultu publicznego.

Amparo Portilla Crespo urodziła się w Walencji 26 maja 1925 roku jako najstarsza z czterech sióstr. Jej ojciec zginął podczas wojny domowej, gdy miała dwanaście lat. Tragedia ta spowodowała jej przedwczesne dojrzewanie oraz nauczyła ją surowego życia.

Uczęszczała do szkoły średniej im. Najświętszego Serca w Godella (prowincja Walencja), gdzie 25 maja 1943 roku przyznano jej medal Córki Maryi. Jako motto wybrała sobie „Matko, oddal ode mnie to, co mnie oddala od Ciebie”, któremu była wierna przez całe życie. Z siostrami zakonnymi, którym była wdzięczna za życzliwość i otrzymaną formację, zawsze utrzymywała serdeczne stosunki. Maj –miesiąc maryjny– zajmował szczególne miejsce w jej biografii. W maju urodziła się, została ochrzczona, przyjęła pierwszą komunie, obchodziła imieniny i wreszcie zmarła.

Studiowała nauczanie i pedagogikę dziecięcą. Była współorganizatorką katechizacji w parafii Świętego Krzyża, w ubogiej dzielnicy Walencji. Szczególną troskę okazywała dzieciom zepchniętym na margines przez biedę.

Przeniosła się do Madrytu w 1950 roku po ślubie z Federico Romero. Było to małżeństwo kochające i szczęśliwe, z którego urodziło się jedenaścioro dzieci. Amparo, poświęcona rodzinie, czuła, cierpliwa i skora do wyrzeczeń matka, niezmordowanie pracowita, zawsze wesola i szczodra, nieustannie dawała przykład chrześcijańskiego życia. Codziennie dziękowała Panu za powszednie dary, na które, jej zdaniem, nie zasługiwała i ofiarowywała przeciwności losu za tych, którzy byli w trudniejszej sytuacji.

Zawsze przejmowała się potrzebami innych, ze specjalną miłością pochylała się nad najbardziej bezbronnymi, ubogimi, chorymi, a także oddalonymi od Boga, broniąc ich jako ludzi, podkreślając ich zalety i rozgrzeszając wady. Nigdy nikomu nie miała nic za złe, nawet tym, którzy ją skrzywdzili. Przebaczała im i okazywała jeszcze więcej serca.

W lutym 1994 roku z chrześcijańską pogodą przyjęła diagnozę stwierdzającą raka płuc, widząc w chorobie środek pozwalający zbliżyć się do Pana zarówno jej, jak i tym, którzy ją otaczali. Walcząc z chorobą utrzymywała, że wywołała ona eksplozję czułości u wszystkich z jej otoczenia, spośród rodziny i przyjaciół. Nie przestała interesować się problemami innych ani wydarzeniami światowymi, politycznymi i społecznymi.

Bez słowa skargi znosiła i ofiarowywała z radością za innych liczne zabiegi medyczne, którym ją poddawano, podtrzymując na duchu tych, którzy się nią opiekowali, rodzinę i znajomych.

Zmarła w swoim domu, w Madrycie, świtem 10 maja 1996, wpatrzona przez ostatnie dni w obraz Matki Boskiej Opuszczonych, pozostawiając wszystkim, którzy ją znali, znamię głębokiego i autentycznego życia chrześcijańskiego.

Osoby, które sądzą, że otrzymały za jej wstawiennictwem jakąś łaskę, mogą o tym poinformować Stowarzyszenie dla Kanonizacji Amparo Portilla Crespo (Asociación para la canonización de Amparo Portilla Crespo), Apartado de Correos 19206. 28080 Madrid, España.

E-mail: ampaport@teleline.es lub www.amparoportilla.org